

ZAČÍNÁ VÁLKA O VEŘEJNOPRÁVNÍ MÉDIA?

V minulém týdnu proběhly hned dva útoky na veřejnoprávní média, za kterými stál [ano, už zase to jméno] Andrej Babiš. V prvním šlo o Českou televizi, terčem druhého se stal Český rozhlas.

Stížnost Agrofertu na pořad Reportéři České televize byla velmi propíraná. Společnost současného ministra financí šla tak daleko, že žádala potrestání konkrétních redaktorů za reportáže, ve kterých Česká televize zveřejnila negativní informace o firmách ze skupiny Agrofert. Zatím se nicméně zdá, že generální ředitel veřejnoprávní televize Petr Dvořák tlaku šéfa ANO neustoupí a že ho v této snaze dokonce podpoří i jiné (nejen opoziční) politické subjekty.

Pod stížností nebyl z pochopitelných důvodů podepsán Andrej Babiš, který má prostě spoustu jiné práce s neděláním politiky. Ve vyjádření, které ke kauze poskytl ČTK, si dokonce nasadil svoji oblíbenou masku přitroublého strýce z východního pohraničí. "To, že jsou tam někdy manipulované reportáže, snad ví každý," řekl doslova. Stížnost jeho firmy také podle něj nevytváří tlak na veřejnoprávní televizi. Zůstává pak ovšem otázkou, proč se Agrofert s několikastránkovým elaborátem vůbec obtěžoval...

Ještě zajímavější je kauza týkající se Českého rozhlasu, která zatím zůstala trochu v pozadí. Právě v ní se ukazuje, jak intenzivní může být touha ekonomicko-politického konglomerátu, pro který se už pomalu vžívá označení ANOfert, po ovládnutí mediálního prostoru.

Politik, oligarcha a vlastník MAFRY může využívat služby svých novin, tedy Mladé fronty Dnes a Lidových novin, potažmo onlinových deníků iDnes.cz a Lidovky.cz. To, jak říká ministr financí, „snad ví každý“. Postupem času se ukázalo, jakou strategii k tomu používá. Není to ani tak MF Dnes jako právě Lidové noviny, kterými rozehrává své „kauzy“ a vytváří nátlak na politickou konkurenci i na své vlastní spolustraníky či spolupracovníky. Lidové noviny jsou pro to ideální. Nejsou tak velké, jako MF D, takže nejsou tolik na očích. Prodaný náklad sice nyní s bídou přeleze 40 000 výtisků, listale plní své poslání „rozehrávače“, který dokáže otevřít případ, živit ho, mít v předstihu „exkluzivní“ informace.

Byly to právě Lidové noviny, které nedávno odstartovaly sérii článků o někdejší Babišově ministryni Válkové. V době, kdy se ministryně ještě usilovně snažila obhájit svoje kroky, Lidovky na základě „exkluzivních informací“ zveřejnily na titulní stránce článek „Osudové chyby ministryně Válkové“. Od té chvíle bylo víceméně jasno, jaký osud Helenu Válkovou v ministerském křesle čeká. Lidovky se staly ideálním nosičem informací, které její odchod uspíšily, před veřejností obhájily a „zlegalizovaly“.

Deník, kterým prošlo množství legend a žurnalistických osobností, včetně Karla Čapka, klesá na úroveň (nepřiznaného) stranického tisku. Redaktoři Lidových novin zasazují své rány zcela účelově. V den demise Heleny Válkové se autor zmíněného článku Martin Shabu nezapomněl pochlubit na Twitteru slovy „Skončila jedna etapa. Ode dneška sbírám tipy na další favority k odchodu.“

Není proto náhoda, že den poté, co Český rozhlas v investigativní reportáži Janka Kroupy odvysílal informaci o podezření z korupčního skandálu ve stavební firmě Skanska, kterou

tehdy řídil nynější ministr dopravy za ANO Dan Ťok, zveřejnil Babišův „lidový deník“ informaci o údajných schůzkách ředitele Českého rozhlasu a bývalého šéfa nemocnice Na Homolce Dbalého.

Kauza deníčků bývalého šéfa Homolky a jejich seriálového zveřejňování přitom není kdovíjak invenčním novinářským počinem. Vzhledem k tomu, s kolika lidmi se průměrný člověk, ať už padouch nebo hrdina, za rok setká, je množina lidí, které lze do něčeho z titulu setkání se s Dbalým namočit, poměrně rozsáhlá. Kapitola o schůzkách šéfa veřejnoprávního rádia s panem Dbalým má číslo 9. Nechce se věřit, že by se v deníku nenašla zajímavější témata, než Dbalého vytahovačný „report“ o setkáních v kavárně, která vlastně vůbec o ničem nevypovídá a k žádnému závěru nevedou.

Proč ale nepoužít municí, která může někoho poškodit v okamžiku, kdy se jeho podřízení obuli do jednoho z Babišových chráněnců a zástupců ANO? Je zjevné, že Babiš, hnutí ANO a Lidové noviny jedno jsou. Sledují stejné cíle, mají stejné zájmy, vytváří nátlak tak, jak se jim to hodí. Vicepremiér a majitel Agrofertu není hloupý strejca a neutrácí peníze zbytečně. Když už MAFRA prodělává, musí jeho deníky odvést práci, kterou potřebuje. K čemu by mu také jinak byly. Pustil se teď do velkého zápasu s Českou televizí, respektive Agrofert začal tímto způsobem válčit o vliv s konkurenční PPF. Teď k tomu přibyl i Český rozhlas. Jedině tato dvě média si (zatím) tak docela koupit nemůže.

V případě Rozhlasu jde doposud jen o lehké varování a nepříjemnosti pro generálního ředitele. To Česká televize je na tom podstatně hůř. Kritici na ni pálí ze všech stran, ve sněmovně to vře. A jestli poslanci neschválí její Výroční zprávu, může padnout televizní Rada. Poté už nic nebude bránit zvolení „těch správných“ radních, odvolání ředitele Dvořáka a... Co dál? Těžko říct. Ale nastal by boj, nebo spíš totální válka o ČT. Andrej Babiš už po nějaké televizi dlouho pokukuje, ale proč ji za miliardy kupovat, když stačí mít správného člověka v čele té největší a navíc veřejnoprávní. To bude přeci „skoro zadarmo“. Prostě se to udělá.

Marek Lichtenberk
Slabiky.cz